

Weźmy optymalnie pokolorowany graf $G = (V, E)$.

Podzielmy jego wierzchołki na podzbiory P_k , w których wszystkie wierzchołki są koloru k ($k \in \{1, 2, 3, \dots, \chi(G)\}$).

Przyjmijmy kolejność kolorowania $(P_1, P_2, P_3, \dots, P_{\chi(G)})$ i pokażemy, że jest ona optymalna.

Udowodnimy indukcyjnie własność W dla k -tego kolorowania
 $W(k) := k$ jest maksymalnym kolorem w P_k .

- Baza ($k=1$):

Algorytm koloruje wszystkie wierzchołki na kolor 1. ✓

- Krok ($W(i)$ dla $i \leq k \Rightarrow W(k+1)$):

Wiemy, że w użyciu mogą być tylko kolory $\{1, 2, \dots, k\}$.

Ponieważ algorytm wybiera kolor najmniejszy możliwy to dla danego $v \in P_{k+1}$ może wybrać spośród kolorów $\{1, 2, \dots, k\}$ lub, jeśli v ma krawędzie do wszystkich tych kolorów to musi dostać kolor $k+1$.

Zauważmy, że v nie ostatecznie nigdy kolorem większego niż $k+1$ (gdyby tak było to v ma krawędzie do kolorów $\{1, 2, \dots, k, k+1\}$, ale $k+1$ narazie występuje jedynie w P_{k+1} , którego wierzchołki nie mają wspólnych krawędzi - wniosek z monochromatyczności zbioru P_{k+1} w grafie optymalnie pokolorowanym). ✓

Całki po pokolorowaniu P_k w kolejności $(P_1, P_2, P_3, \dots, P_{\chi(G)})$ użyliśmy dokładnie $\chi(G)$ kolorów (jeśli moglibyśmy użyć mniej, to G był optymalnie pokolorowany \Leftarrow). Zatem osiągnęliśmy kolorowanie optymalne stosując algorytm sekwencyjny.